

ката. Такова нѣщо е животътъ. Докато не знаете да свирите, вие бѣхте спящъ за музиката. Щомъ се научихте да свирите, вие се събудихте за музиката. Опитали ли сте живота? Казвате, че животътъ е радостъ. — Опитали ли сте радостта? — Въ живота има много скърби. — Опитали ли сте тия скърби? Хората още не сж изпитали истинскитѣ скърби. Една и сѣща ли е скръбта на овцата, която губи живота си и на човѣка, който губи шапката си? Каква скръбъ е тази, че нѣкой изгубилъ шапката си? — Никаква скръбъ не е това, то е чиста илюзия. Една скръбъ познавамъ, и тя се предизвиква при загуба на любовта. Нѣма по-голѣмо страдание, по-голѣма скръбъ за човѣка отъ тази да опита веднѣжъ любовта и следъ това да я изгуби. Тази скръбъ е истинска, реална скръбъ. Следователно, може да се скърби само за реалното, а не за илюзиитѣ въ живота. Кога се радва човѣкъ? — Когато намѣри изгубеното.

Две важни нѣща има, които животътъ изисква. Тѣ сж храната и водата. Значи, гладътъ и жаждата сж две силни нѣща, които лишаватъ всички сѣщества отъ живота. Когато човѣкъ гладува, животътъ въ него се проявява, изисква храна. Докато не приеме тази храна, той изпитва мжка, безпокойствие, страдание. Щомъ приеме храната, въ него настава миръ, доволство. Така разбиратъ проститѣ, неученитѣ хора живота. Казвате: Само вода и храна ли сж нужни за живота? —